

VEJLEDNING:

Bekendtgørelse nr. 1295 af 13/12/2005

om

godkendelse af projekter for
kollektive varmforsyningsanlæg

Energistyrelsen

December 2007

Forord

Det er kommunerne, der godkender varmeplanlægningen i Danmark. Det vil sige, at det er kommunalbestyrelserne, der tager den endelige beslutning om, hvordan varmeplanlægningen og udbygningen skal foregå i kommunen.

Det skete ved Bekendtgørelse nr. 1210 af 9. december 2004.

Denne vejledning er udarbejdet med henblik på at assistere kommunerne i deres varmeplanlægning.

Vejledningen uddyber og kommenterer bekendtgørelsens tekst og den gældende praksis på området. Vejledningens disposition følger bekendtgørelsens tekst, således at kommentarer til bekendtgørelsens enkelte bestemmelser nemt kan findes. Ord og sætninger inde i teksten, der er skrevet med kursiv, er direkte citater fra bekendtgørelsen.

Yderligere og opdateret information findes på Energistyrelsens hjemmeside (www.ens.dk). Her er der endvidere indføring i en række emner af relevans for varmeplanlægning samt links til gældende love o.lign.

Det skal bemærkes, at en ny vejledning forventes at blive publiceret i 2008, således at resultaterne af de energipolitiske forhandlinger kan indgå i en revideret og opdateret vejledning.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Indledning.....	4
Kapitel 1: Bekendtgørelsens anvendelse og definitioner.....	6
Projekter, der er omfattet af godkendelsesordningen.....	8
Dispositioner til gennemførelse af projekter – jf. § 3, stk. 2.....	10
Kapitel 2: Den kommunale varmeplanlægning.....	11
Kommunal varmeplanlægning efter 1990.....	11
Samarbejde om planlægningen.....	14
Kapitel 3: Kommunalbestyrelsens projektgodkendelse.....	16
Distributionsnet og transmissionsnet.....	16
Fjernvarme- og kraftvarmeprojekter.....	18
Brændselsvalg.....	20
Blokvarmecentraler.....	23
Kapitel 4: Projektforslag for kollektive varmforsyningsanlæg.....	26
Kapitel 5: Godkendelse af projektforslag.....	32
Koordinering med den fysiske planlægning.....	32
Kapitel 6: Dispensation.....	36
Kapitel 7: Klage m.v.....	38
Kapitel 8: Straf.....	39
Kapitel 9: Ikrafttrædelses- og ophævelsesbestemmelser.....	39
Bilag 1. Godkendelsespligtige projekter i Varmeforsyningslovens kapitel 2.....	40

Indledning

Den første varmforsyningslov blev vedtaget i 1979 og dermed gik en omfattende varmeplanlægning i gang. Landet blev inddelt i forsyningsområder, hvor især byområderne blev udlagt til kollektiv forsyning med enten fjernvarme eller naturgas. De mere tyndtbefolkede områder skulle fortsat have individuel forsyning, som f.eks. oliefyr. Planlægningsprocessen forløb op gennem 80'erne og var i det store og hele afsluttet i 1990.

Derfor blev der i 1990 indført et nyt planlægningssystem: projektsystemet. Da de overordnede rammer og afgrænsninger var fastlagt, var det herefter kun nødvendigt at vurdere nye projekter i forhold til de fastlagte varmeplaner og de af ministeriet fastlagte forudsætninger. Kommunernes rolle blev derfor at vurdere, om de konkrete projektforslag så som etablering af ny produktionskapacitet, udvidelse af forsyningsområdet, etablering af nye transmissions og fordelingsledninger, brændselsskift m.m. opfyldte forudsætningerne. Det daværende Energiministerium udsendte i 1990 et sæt forudsætningskrivelser, som beskrev hvilke kriterier der skulle lægges til grund for godkendelse af projektforslag. I den forbindelse var det især omlægningen af fjernvarmeværkerne til kraftvarme, som var i fokus.

Forudsætningskrivelserne er med bekendtgørelse nr. 1295 ophævet. Derfor indeholder bekendtgørelsen de kriterier, som kommunen skal lægge til grund for sin behandling af projektforslag.

Overordnet gælder, at projektforslagene skal bidrage til at opfylde Varmeforsyningslovens formålsbestemmelser. Varmeforsyningslovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt brugsvand.

Det for samfundet mest fordelagtige projekt skal findes ved en samfundsøkonomisk beregning. En sammenligning mellem forskellige mulige løsninger kan vise, hvilket projektforslag der er det mest fordelagtige. Der er udarbejdet en særskilt vejledning om, hvordan disse beregninger gennemføres. I denne sammenhæng skal det blot præciseres at samfundsøkonomisk og selskabsøkonomisk beregning er to forskellige beregninger.

I de samfundsøkonomiske beregninger foretages en opstilling af tidsfølger af investeringer samt udgifter og indtægter. Udgifter til brændsel er typisk en afgørende faktor og salg af f.eks. el fra et kraftvarmeværk en anden vigtig faktor. Energistyrelsen offentliggør hvilke forudsætninger, der skal ligge til grund for beregningerne – herunder udviklingen i brændselspriser. Samtidig er der sat 'kr. og øre' på en række miljøeffekter som f.eks. CO₂ og NO_x. Det betyder at projekterne belastes med en omkostning svarende til projektets potentielle udledning. Der kan dog konkret være lokale miljøforhold, som kan have betydning for det konkrete projekt, som ikke er indregnet i den generelle vejledning.

Kommunernes varmeplanlægning og projektbehandling skal generelt sikre, at varmforsyningslovens formål og de til enhver tid overordnede energipolitiske målsætninger tilgodeses.

Kommunernes varmeplanlægning og projektbehandling skal specifikt sikre:

- at der foreligger en opdateret viden om varmforsyningsforhold som grundlag for om-lægninger af varmforsyningen,

- at omlægninger af varmforsyningen iværksættes (jf. lokale hensyn og overordnede forudsætninger),
- at varmforsyningsprojekter gennemføres i overensstemmelse med de samfundsmæssige hensyn, der er udmøntet i Energistyrelsens forudsætninger mv., samt
- at udviklingen i tilslutningen til den kollektive varmforsyning i kommunen følges og vurderes

Kapitel 1: Bekendtgørelsens anvendelse og definitioner

I medfør af § 3, stk. 2, § 4, stk. 2, § 5, § 9, stk. 1, § 26 a, nr. 1 og 2, og § 34, stk. 2, i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005, samt efter forhandling med de kommunale organisationer, fastsættes:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. *Bekendtgørelsen omfatter kommunalbestyrelsens planlægning for varmforsyningen, forudsætninger for kommunalbestyrelsens godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg og kommunalbestyrelsens behandling af sager efter varmforsyningslovens §§ 3, 4 og 9.*

Ifølge varmforsyningslovens § 3, stk. 1 påhviler det kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningselskaber og andre berørte parter at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen.

Ifølge varmforsyningslovens § 4 er det kommunalbestyrelsen, der skal godkende projekter for etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.

I bekendtgørelsen beskrives det, hvordan kommunalbestyrelsens aktiviteter efter de nævnte paragraffer udføres i overensstemmelse med lov om varmforsyning i øvrigt.

§ 2. *I denne bekendtgørelse forstås ved:*

- 1) Kollektive varmforsyningsanlæg: Virksomheder, der driver de i varmforsyningslovens § 2, stk. 1-4, nævnte anlæg, herunder distributionsnet til fremføring af naturgas.*
- 2) Centrale kraft-varme-anlæg: Anlæg, der er omfattet af § 12 i bekendtgørelse om betingelser og procedurer for meddelelse af tilladelse til etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg.*
- 3) Blokvarmecentral: Varme- eller kraft-varme-central, der er etableret i forbindelse med et større byggeri, hvis formål er at forsyne en lukket kreds eller et forudbestemt antal brugere med energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.*
- 4) Produktionsform: Varme- eller kraft-varme-produktion.*
- 5) Forsyningsform: Fjernvarme eller naturgas.*
- 6) Energiform: Brændsel eller anden energikilde.*
- 7) Samfundsøkonomiske analyser: Beregninger foretaget på grundlag af Energistyrelsens vejledning i samfundsøkonomiske analyser på energiområdet med de dertil hørende senest opdaterede forudsætninger for samfundsøkonomiske analyser på energiområdet.*

Kollektive varmforsyningsanlæg er i varmforsyningslovens § 2 defineret som virksomhed, der driver anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Det fremgår af stk. 2, at distributionsnet til fremføring af naturgas er omfattet af lovens kapitel 2 og 3 om varmforsyningsplanlægning og ekspropriation.

Anlæg, hvis hovedformål er at levere energi til andet end opvarmning af bygninger, f.eks. til fremstilling af industri-, landbrugs- eller gartneriprodukter, er ikke kollektive varmforsyningsanlæg i varmforsyningslovens forstand. Hvis et anlæg leverer energi både til opvarmning/varmt brugsvand og til procesformål, skal kommunen vurdere, hvad hovedformålet med anlæggets energiproduktion er. Udgangspunktet for kommunens vurdering vil være, til hvilket formål over halvdelen af energiproduktionen går.

Hvad angår fjernvarmenettet definerer varmforsyningsloven et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra industrivirksomheder som et kollektivt varmforsyningsanlæg. Sådanne fremføringsanlæg er nærmere reguleret i § 7 i bekendtgørelsen, som giver mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan godkende projekter for fjernvarmedistributionsnet, hvis projektet er samfundsøkonomisk rentabelt og ikke ændrer områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmforsyningen. Da varme til fjernvarmedistributionsnet kan komme fra overskudsvarme fra industrielle processer, kan overskudsvarme dermed godkendes efter bekendtgørelsen.

Bekendtgørelsens § 2, nr. 3) indeholder en definition af en blokvarmecentral. En blokvarmecentral er karakteriseret ved, at den er etableret i forbindelse med et større byggeri. Formålet er at forsyne en lukket kreds eller et forudbestemt antal brugere (lejere eller bestemte bygninger) med energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. En blokvarmecentral kan eksempelvis forsyne et hospitalsområde, en eller flere boligblokke, et indkøbscenter eller et bade-land.

I bekendtgørelsen anvendes ikke begrebet ”nabovarmeanlæg”. Anlæg, som man eventuelt måtte betegne som ”nabovarmeanlæg”, kan i nogle tilfælde være en blokvarmecentral, mens det i andre tilfælde må betragtes som et fjernvarmeanlæg, alt efter den konkrete udformning af anlægget. Nabovarmeanlæg reguleres under ”kollektive varmforsyningsanlæg” og ”blokvarmecentraler”.

Blokvarmecentraler med en varmekapacitet på mere end 0,25 MW defineres i varmforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, som et kollektivt varmforsyningsanlæg. Det betyder bl.a., at projekter for opførelse, udvidelse og nedlæggelse af blokvarmecentraler med en varmekapacitet på mere end 0,25 MW skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Vedligeholdelses- og reparationsarbejder på en sådan blokvarmecentral, som i væsentlig grad indebærer en forbedring af blokvarmecentralens drifts- og energiøkonomi samt levetid, skal også godkendes af kommunalbestyrelsen, se nærmere herom under § 3. En blokvarmecentral på ca. 0,25 MW kan som regel opvarme et etageareal på ca. 3.000 m².

Det er den samlede installerede effekt, sådan som den er påstemplet kedlen eller kedlerne, der er afgørende for størrelsen af blokvarmecentralen. Hvis der er flere kedler, og blokvarmecentralen kan dokumentere, at en eller flere af disse kun benyttes som reserve, skal denne reservekapacitet ikke medregnes. Tilsvarende gælder for kedler, der er skrottet, men endnu ikke fjernet. Kedler, der kan påregnes at blive anvendt i spidssituationer, regnes med. Undtagelsesvist benyttes brændereffekten, hvis det ikke er muligt at fastlægge den påstemplede kedeffect. Er der installeret flere kedler på et sammenhængende net, er den samlede påstemplede kedeffect afgørende. Hvis nettet ikke er koblet sammen, vurderes kedlerne hver for sig.

§ 3. Projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der er omfattet af bilaget til bekendtgørelsen, skal forelægges kommunalbestyrelsen til godkendelse. Tilsvarende gælder vedligeholdelses- og reparationsarbejder på et kollektivt varmforsyningsanlæg, der i væsentlig grad indebærer en forbedring af anlæggets drifts- og energiøkonomi samt levetid.

Stk. 2. Retlige og faktiske dispositioner til gennemførelse af et projekt må først foretages, efter projektet er godkendt.

Projekter, der er omfattet af godkendelsesordningen

Kollektive varmforsyningsanlæg er i varmforsyningslovens § 2 defineret som virksomhed, der driver anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Det drejer sig om følgende anlæg:

1. Anlæg til fremføring af naturgas samt anlæg til produktion og fremføring af andre brændbare gasarter.
2. Anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra kraftvarmeværker, affaldsforbrændingsanlæg, industrivirksomheder, geotermiske anlæg mv.
3. Fjernvarmforsyningsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg mv., herunder kraftvarmeanlæg med en eleffekt op til 25 MW.
4. Blokvarmecentraler med en varmekapacitet på mere end 0,25 MW, herunder kraftvarmecentraler med en eleffekt op til 25 MW.

Kollektiv varmforsyning omfatter opvarmning, der er nødvendig af hensyn til den menneskelige komfort, dvs. opvarmning af boliger, kontorer, butiksarealer, offentlige bygninger, institutioner, lagerbygninger og lignende.

Kraftvarmeanlæg med en eleffekt på op til 25 MW er efter varmforsyningsloven et kollektivt varmforsyningsanlæg og er derfor omfattet af regler efter både elforsyningsloven og varmforsyningsloven. De mere tekniske spørgsmål behandles i hovedsagen efter elforsyningsloven.

Følgende anlæg er ikke kollektive varmforsyningsanlæg i varmforsyningslovens forstand:

1. Anlæg, hvis hovedformål er at levere energi til andet end opvarmning af bygninger, f.eks. til fremstilling af industri-, landbrugs- eller gartneriprodukter.

Hvis et anlæg (typisk en blokvarmecentral) leverer energi både til opvarmning/varmt brugsvand og til procesformål, skal kommunen vurdere, hvad hovedformålet med anlæggets energiproduktion er. Udgangspunktet for kommunens vurdering vil være, til hvilket formål over halvdelen af energi produktionen går.

2. Anlæg for virksomhed, der er reguleret i lov om naturgasforsyning, lov om anvendelse af Danmarks undergrund eller lov om elforsyning (bortset fra kraftvarmeanlæg med en eleffekt op til 25 MW, jf. ovenstående). Det vil bl.a. sige, at større kraftvarmeværker samt den del af naturgasprojektet, der er omfattet af DONG A/S's koncession, ikke er omfattet af godkendelsesordningen.
3. Kraftvarmeanlæg på eller over 25 MW behandles efter elforsyningsloven. Projekter for disse anlæg skal dog tillige godkendes efter varmforsyningsloven, hvad angår varmforsyningsdelen af projektet. Varmeforsyningsprojektet vil ofte omfatte naturgasledning til værket, varmeudtag, varmetransmission fra værket til en eksisterende fjernvarmecentral,

brændselsanvendelse til varmeproduktionen og områdefægrænsning for det kraftvarmeforsynede område i forhold til andre forsyningsformer og brændsler.

De godkendelsespligtige projekter er listet i et bilag til bekendtgørelsen. Bekendtgørelsen er gengivet i sin helhed i bilag i dette vejledningsnotat.

Projektgodkendelsesordningen anvendes i følgende situationer:

- ved nyetablering, udvidelse, nedlæggelse samt – i visse tilfælde, jf. nedenstående – ved vedligeholdelse og reparation af kollektive varmeforsyningsanlæg, herunder produktionsanlæg såvel som net,
- ved ændring af energiform og brændselsanvendelse på godkendelsespligtige kollektive varmeforsyningsanlæg,
- som grundlag for pålæg til et kollektivt varmeforsyningsanlæg om at indrette dets produktionsanlæg således ”at angivne former” for energi kan anvendes i produktionen og at anvende bestemte former for energi i nærmere fastlagt omfang, jf. varmeforsyningslovens § 7 og
- som grundlag for pålæg om tilslutningspligt for ny og eksisterende bebyggelse samt bidragspligt til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, jf. §§ 11, 12 og 13 i lov om varmeforsyning.

Alle varmeforsyningsprojekter (bortset fra mindre vedligeholdelses- og reparationsarbejder) skal godkendes af kommunalbestyrelsen.

Vedligeholdelses- og reparationsarbejder skal projektgodkendes, hvis disse i væsentlig grad indebærer en forbedring af anlæggets drifts- og energiøkonomi samt levetid. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der gennemføres totalrenovering af et helt fjernvarmeområde, eller hvor der som led i renoveringer ændres på kapacitets- og/eller driftsforhold. Fjernvarmeværket og kommunen kan lette behandlingen af renoveringer, der skal foretages over en årrække, ved at udarbejde eller godkende en etapeopdelt renoveringsplan, der omfatter alle nye enkeltprojekter. Hermed undgås det at behandle mange små renoveringsprojekter.

Kommunalbestyrelsen afgør i tvivlstilfælde, om et vedligeholdelses- og reparationsarbejde i væsentlig grad indebærer en forbedring af et anlægs drifts- og energiøkonomi samt levetid.

Hvis der i projektgodkendelsen er stillet vilkår for anlægget, vil ændringer af driften, der går ud over de stillede vilkår, skulle godkendes i et projektforslag. Hvis f.eks. et affaldsforbrændingsanlæg er blevet godkendt med vilkår om afbrænding af en maksimal mængde affald, vil afbrænding af en større mængde affald (også uden tekniske ændringer i anlægget) kræve en forudgående projektgodkendelse. Der vil dog ikke skulle ske godkendelse i et nyt projektforslag, såfremt der er tale om driftsændringer, der er muliggjort af ændringer i energiforsyningslovgivningen, eksempelvis varme- el- og naturgasforsyningslovene. Kommunen bør dog i sådanne situationer sørge for at opdatere projektgodkendelsen, således at tilladelsen for anlægget og produktionen herpå, afspejler gældende regler.

Selv mindre ændringer i forsyningsområdet er godkendelsespligtige, da f.eks. et forsyningselskab ikke må kunne overtage et varmemarked uden kommunens godkendelse ved at overtage en enkelt kunde ad gangen.

Som eksempel på projekter, der er undtaget for projektgodkendelsesordningen, kan nævnes etablering og udskiftning af stikledninger inden for forsyningsområdet og lignende.

Dispositioner til gennemførelse af projekter – jf. § 3, stk. 2

Eksempler på retlige og faktiske dispositioner kan være følgende:

- Påbud til et kollektivt varmforsyningsanlæg om at gennemføre et projekt, jf. varmforsyningslovens § 6, stk. 3.
- Påbud til et kollektivt varmforsyningsanlæg om indretning af produktionsanlæg og anvendelse af bestemte former for energi, jf. lovens § 7 stk. 1.
- Påbud om blokvarmecentralers tilslutning til fjernvarme- og naturgasforsyning, jf. lovens § 7.
- Påbud om tilslutnings- og/eller bidragspligt til kollektive varmforsyningsanlæg, jf. lovens §§ 11-13.
- Ekspropriation, jf. lovens §§ 16-19.
- Indgåelse af bindende kontrakter i forbindelse med f.eks. indkøb af anlæg, varmelevering mv., samt påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder.

Når kommunalbestyrelsen har godkendt et projektforslag endeligt, kan bindende aftaler om indkøb af anlæg mv. indgås. Aftaler kan indgås inden projektgodkendelsen, hvis disse gøres betingede af en senere projektgodkendelse.

Hvis nævnte retlige og faktiske dispositioner foretages inden projektgodkendelsen eller behandlingen af en klagesag, der har opsættende virkning, kan der pålægges bødestraf.

Bilaget til bekendtgørelsen opregner de konkrete situationer, som kræver udarbejdelse af projektforslag. Kravet om at indsende et projektforslag er ret vidtgående, fordi projektforslagene som afløser for en egentlig planlægning er et væsentligt styringsredskab for kommunen:

a) Hvis der blot skiftes brændsel, uden at der af den grund foretages ændringer i anlægget, skal der også udarbejdes et projektforslag. Brændselsvalg har været og er fortsat et væsentligt reguleringspunkt og derfor skal kommunen godkende skift til et andet brændsel.

b) Det gælder også, hvis der skiftes f.eks. fra fossil olie til bio-olie. Udover de begrænsninger, der er gældende omkring brændselsvalg for de naturgasfyrede kraftvarmeværker, jf. kapitel 3, må værkerne ikke anvende olier, der kan anvendes som fødevarer, jf. bekendtgørelsens § 13.

c) Udskiftning af anlæg. En løbende udskiftning af komponenter som led i almindelig vedligehold og reparation kræver ikke udarbejdelse af projektforslag. Derimod vil en samlet reovering, hvor hele anlægget udskiftes kræve et projektforslag. Baggrunden er, at det i den forbindelse skal overvejes, om der er andre mere fordelagtige alternativer.

Kapitel 2: Den kommunale varmeplanlægning

Kapitel 2

Den kommunale varmeplanlægning

Indtil 1990 blev varmeplanlægningen i Danmark udført ved, at de centrale myndigheder udarbejdede landsplandirektiver, hvorefter amtskommunerne udarbejdede regionalplaner og regionale delplaner. Det blev gjort i overensstemmelse med landsplandirektiverne. Derefter udarbejdede kommunerne de såkaldte varmeplaner, de regionale planer og naturligvis de øvrige energipolitiske retningslinjer.

I varmforsyningsloven af 1990 blev kommunernes adgang til at udføre deres varmeplanlægning gennem varmeplaner ophævet. Hensigten var, at kommunerne fremover skulle udføre varmeplanlægningen gennem udarbejdelse af kommuneplaner, lokalplaner og projekter. 1990-loven ophævede desuden adgangen for amtskommunerne og de statslige myndigheder til at udføre varmeplanlægning gennem vedtagelse af planer.

I 1990 udstedte ministeren ”Generelle forudsætninger om brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker m.v.” og ”Forudsætninger for omlægning af eksisterende blokvarmecentraler og etablering af nye blokvarmecentraler over 0,25 MW”. Begge skrivelser havde overgangsregler om, at de regionale varmforsyningsplaner og regionale delplaner ophæves for de forhold, der omfattes af den pågældende forudsætningsskrivelse. Forudsætningsskrivelserne ophævede således kun de dele af de regionale varmeplaner og de dertil hørende delplaner, som reguleredes i forudsætningsskrivelserne, og altså ikke de regionale varmeplaner i deres helhed. Forudsætningsskrivelserne er videreført i projektbekendtgørelsen. Det fremgår heri, at de regionale varmforsyningsplaner og regionale delplaner ophæves for så vidt angår de forhold, der omfattes af projektbekendtgørelsen.

De varmeplaner, som var godkendt ved ikrafttrædelse af varmforsyningsloven i 1990, kan imidlertid fortsat være gældende. Af lovbemærkningerne til 1990-loven fremgår nemlig, at disse planer skal være gældende, indtil de afløses af projektforslag.

En kommunes varmeplanlægning kan således både udgøres af varmforsyningsplaner fra før 1990 og af projektforslag fra efter 1990. Kommunerne kan dog ikke længere med hjemmel i varmforsyningsloven godkende bindende varmeplaner efter 1990.

Kommunal varmeplanlægning efter 1990

Der er dog stadig kommuner, som synes at det er hensigtsmæssigt at udforme en form for varmeplan, der angiver de overordnede rammer for kommunens varmeplanlægning. Dette er der ikke noget til hinder for, og det kan være et godt redskab til at give overblik. Sådanne varmeplaner er dog ikke bindende, hverken for borgere eller virksomheder. Disse målsætninger har derfor mere karakter af hensigtserklæringer end de tidligere godkendte varmeplaner, og de vil i højere grad være et politisk værktøj. For at undgå forvirring omkring karakteren af sådanne hensigtserklæringer/”varmeplaner”, anbefales det, at kommunerne afstår fra at kalde disse hensigtserklæringer for varmeplaner.

§ 4. Kommunalbestyrelsen skal i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter, f.eks. virksomheder med særlige energi- og varmebehov eller med særlige muligheder for at foretage el- og varmeproduktion, udføre en planlægning for varmeforsyningen i kommunen, bl.a. til brug for kommunalbestyrelsens behandling og godkendelse af projekter for kollektive varmeforsyningsanlæg.

Stk. 2. Det påhviler kommunalbestyrelsen

- 1) at planlægge varmeforsyningen og den i varmeforsyningslovens § 9 angivne omlægning af eksisterende produktionsanlæg,*
- 2) at drage omsorg for, at der udarbejdes projekter herfor, jf. varmeforsyningslovens § 8,*
- 3) at behandle og godkende projekter, der opfylder gældende betingelser m.v., og*
- 4) at påse, at projekter gennemføres inden for de gældende frister, eventuelt i form af påbud.*

Den kommunale varmeplanlægning skal udføres i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter, og koordineres med den fysiske planlægning og anden sektorplanlægning. Ved "forsyningsselskab" forstås "kollektivt varmeforsyningsanlæg", herunder også distributionsnet til fremføring af naturgas. "Kollektive varmeforsyningsanlæg" er nærmere defineret i bekendtgørelsens § 2, nr. 1.

Udgangspunkt for etableringen af det kommunale varmeplanlægningsgrundlag er de hidtidige kommunale varmeforsyningsplaner, hvis rammer oprindeligt var de regionale varmeplaner,

Det opdaterede grundlag for den kommunale varmeplanlægning omfatter således:

- godkendte planer og projekter samt
- opdateret viden om varmeforsyningsforholdene

Indholdet i den tidligere godkendte kommunale varmeforsyningsplan er, jf. ovenstående, et af udgangspunkterne for ajourføringen af planlægningsgrundlaget.

Den kommunale varmeforsyningsplan og dermed dens bestemmelser om områdeafgrænsning, brændselsvalg mv. vil i vidt omfang være udmøntet i godkendte og realiserede projekter. Disse godkendte projekter gælder som fastlagte rammer for den fortsatte planlægning.

Den kommunale varmeforsyningsplan, inkl. godkendte kommunale delplaner, kan ændres af kommunalbestyrelsen ved godkendelse af et projekt. Der foreligger altså mulighed for, at kommunalbestyrelsen fraviger en allerede godkendt kommunal varmeforsyningsplan.

Mere betydende afvigelser fra en godkendt kommunal plan forudsætter, at nye omstændigheder foreligger.

Sådanne afvigelser kan endvidere kun ske efter inddragelse af de berørte forsyningsselskaber mv. Princippet om, at der alene skal være ét kollektivt varmeforsyningssystem indenfor et givet område, er fortsat gældende.

Kommunalbestyrelsen skal, jf. pkt. 2), sørge for, at der belyses og gennemføres projekter i overensstemmelse med de overordnede forudsætninger og de lokale hensyn for omlægning af varmeforsyningen. Kommunalbestyrelsens opfyldelse af denne forpligtelse er muliggjort med varmeforsyningslovens § 8, hvorefter kommunalbestyrelsen kan pålægge et kollektivt varmeforsyningsanlæg at udarbejde projekter efter varmeforsyningslovens §§ 6 og 7.

Ifølge lovens § 6 skal der udarbejdes projekter, der belyser mulighederne for:

- 1) at et anlæg forsyner et nærmere angivet område med energi til opvarmningsformål i et nærmere givet omfang,
- 2) at anlægget indrettes på en måde, som sikrer den mest økonomiske anvendelse af energi,
- 3) at anlægget samkøres med andre anlæg samt
- 4) at anlæg over 1 MW overgår til kraftvarmeproduktion.

I medfør af samme § 6 stk. 3 kan kommunalbestyrelsen påbyde et kollektivt varmforsyningsanlæg at gennemføre et godkendt projekt inden en vis frist. Hvis projektet gælder et fjernvarmeværks omstilling til kraftvarme eller andet brændsel, skal kommunalbestyrelsen anmode fjernvarmeværket om at forestå projektudarbejdelsen. Gælder det omstilling til kraftvarme skal kommunalbestyrelsen endvidere anmode det pågældende elselskab om at deltage i projektudarbejdelsen.

Ønsker fjernvarmeværket at forestå projektudarbejdelsen alene, skal kommunen, såfremt det anses for hensigtsmæssigt, anmode elselskabet om at udarbejde sit eget projektforslag med henblik på at sikre omstillingens gennemførelse inden for de angivne retningslinjer.

Hvis et privat kollektivt varmforsyningsanlæg ikke mener at kunne opfylde ovennævnte påbud, jf. punkterne 1-3, kan det kræve, at kommunen overtager anlægget, hvis de økonomiske konsekvenser ved at opfylde påbuddet er byrdefulde for det private kollektive varmforsyningsanlæg.

Hvis et kollektivt varmforsyningsanlæg ikke ser sig i stand til at etablere en pålagt kraftvarmeproduktion, jf. pkt. 4, vil det være forpligtet til at lade andre overtage etablering og drift af kraftvarmeproduktionsanlægget.

Kommunalbestyrelsen kan i medfør af varmforsyningslovens § 7 pålægge et kollektivt varmforsyningsanlæg at indrette det kollektive produktionsanlæg således, at angivne former for energi kan anvendes i produktionen samt at anvende bestemte former for energi i produktionen i et nærmere fastsat omfang.

Kommunalbestyrelsen skal behandle de projektforslag, og godkende de projekter, der er i overensstemmelse med forudsætningerne for planlægningen. Projektgodkendelsen omfatter kommunens varmeplanmæssige vurdering af projektet. Selve godkendelsesbehandlingen består af en høring hos de berørte parter og en endelig vedtagelse i kommunalbestyrelsen. Projektgodkendelsen gennemgås detaljeret under kapitel 5.

Når kommunalbestyrelsen har sikret sig, at de nødvendige projektforslag er blevet udarbejdet og har godkendt projektet i overensstemmelse med forudsætningerne, skal kommunalbestyrelsen påse, at de godkendte projekter gennemføres, jf. de vilkår der er givet i godkendelsen.

Kommunen har styringsmidler til rådighed, der kan sikre en projektgennemførelse. Kommunen kan således give påbud til et kollektivt varmforsyningsanlæg om at gennemføre et projekt inden en vis frist, jf. varmforsyningslovens § 6, stk. 3, og til en blokvarmecentral om tilslutning til fjernvarme- og naturgasforsyning, jf. varmforsyningslovens § 7.

Kommunen kan endvidere medvirke til et projekts vellykkede realisering ved at anvende øvrige styringsmidler - påbud om tilslutnings- og/eller bidragspligt til kollektive varmforsyningsanlæg,

jf. lovens §§ 11, 12 og 13, samt forbud mod anvendelse af nærmere angivne opvarmningssystemer i ny bebyggelse, jf. lovens § 14. I medfør af forudsætningskrivelse af 30.11.1988 - om forbud efter varmforsyningsloven mod etablering af elopvarmning i ny bebyggelse beliggende i kollektive forsyningsområder, skal kommunalbestyrelsen nedlægge forbud mod etablering af elopvarmning for ny bebyggelse i områder, der er eller bliver udlagt til kollektiv varmforsyning.

Kommunalbestyrelsen skal endvidere tage stilling til eventuel ekspropriation, der måtte være nødvendig for et projekts gennemførelse, jf. lovens §§ 16-19.

Samarbejde om planlægningen

Ansvar for, at varmforsyningsplanlægningen følger med den øvrige udvikling i kommunen, påhviler kommunalbestyrelsen. Det må sikres, at de fornødne initiativer i forhold til forsyningselskaber, bygherrer og andre tages, så snart forholdene tilsiger det.

Forsyningsselskaberne er nødvendige parter for gennemførelsen af varmeplanlægningen.

Forsyningsselskaberne er væsentlige bidragsydere til det opdaterede vidensgrundlag for planlægningen. Fra forsyningsselskaberne fås oplysninger om produktionsanlæg, brændselsforbrug, varmeproduktion/levering, netforhold, tilslutningsforhold, forsyningsselskabernes vurdering af muligheder for kraftvarmforsyning og anvendelse af biobrændsler mv.

Forsyningsselskaberne er forpligtet til at give samtlige relevante oplysninger til kommunen, jf. varmforsyningslovens § 4, stk. 1.

De andre berørte parter, der kan være medvirkende i planlægningen er:

- virksomheder med særligt energi- eller varmebehov,
- virksomheder med mulighed for kraftvarmeproduktion,
- brændselsleverandører (halmleverandører, flisleverandører, affaldsforbrændingselskaber, landmænd som leverandører af biogas/gylle og energiafgrøder),
- relevante lokale foreninger (f.eks. grundejerforeninger, landboforeninger), energigrupper m.m. og særlige storforbrugere, f.eks. statslige institutioner eller
- andre berørte kommuner

De varmeplanlægningsmæssige opgaver er nærmere beskrevet i stk.2:

At planlægge for varmforsyningen er en nødvendig forudsætning for den kommunale projektbehandling. Planlægningen indebærer, at kommunalbestyrelsen tilrettelægger de nødvendige aktiviteter til realisering af varmforsyningslovens § 9, ifølge hvilken eksisterende produktionsanlæg skal overgå til kraftvarmforsyning, anvendelse af naturgas eller lignende miljøvenligt brændsel i overensstemmelse med energiministerens forudsætninger og inden et af energiministeren fastlagt tidspunkt

§ 5. Kommunalbestyrelsen drager omsorg for, at planlægningen efter § 4 i bekendtgørelsen inddrages i forbindelse med den fysiske planlægning, region-, kommune- og lokalplanlægningen, bl.a. i forbindelse med revisioner eller ændringer af kommuneplaner eller vedtagelser af lokalplaner, og at varmeplanlægningen i øvrigt er koordineret med denne lovgivning herunder reg-

lerne om vurdering af større anlægs virkning på miljøet (VVM) og anden lovgivning, især bygge-lovgivningen og miljøbeskyttelsesloven.

Kommunalbestyrelsen skal således sørge for at koordinere varmeplanlægningen med anden kommunal planlægning.

Det gælder især den fysiske planlægning, hvor koordinationen f.eks. indebærer følgende opgaver for kommunen:

- Bestemmelser i kommuneplanen, der mangler en vurdering og afklaring efter varmforsyningsloven, skal affattes foreløbigt og åbent under hensyn til den varmeplanmæssige usikkerhed.
- I tilfælde af ændringer i byudviklingen, f.eks. ved inddragelse af nye områder til bebyggelse eller ved etablering af større erhvervsvirksomheder, skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der skal udarbejdes projekter for det nye områdes varmforsyning. Vurderingen kan baseres på det opdaterede kommunale varmeplanlægningsgrundlag.
- Når kommuneplaner ændres, eller der gennemføres nye lokalplaner, skal kommunalbestyrelsen sørge for at inddrage planlægningen af varmforsyningen for det pågældende område fra begyndelsen.

Varmeplanlægningens koordinering med anden lovgivning gælder især miljølovgivning og bygge-lovgivning, idet der ofte skal opnås godkendelse af projekter efter disse love. Der kan også være lovmæssige bindinger for et givet projekt efter anden lovgivning, f.eks. naturfredningsloven.

Kapitel 3: Kommunalbestyrelsens projektkendelse

Kapitel 3

Forudsætninger for kommunalbestyrelsens godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg

Kapitel 3 opstiller forudsætningerne for kommunalbestyrelsens godkendelse af forskellige typer af projekter:

1. Projekter for distributionsnet og transmissionsnet (§§7 – 8)
2. Varme- og kraft-varme-produktionsanlæg (§§9-12)
3. Brændselsvalg (§§13-17)
4. Projekter for blokvarmecentraler (§§18-20)

§ 6. Kommunalbestyrelsen skal for projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der er omfattet af § 3, anvende forudsætningerne i dette kapitel, herunder bl.a. sørge for, at projektet, i overensstemmelse med varmforsyningslovens formålsbestemmelse, ud fra en konkret vurdering er det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt, jf. § 24.

En forudsætning for at kommunalbestyrelsen kan godkende et projektforslag er, at projektforslaget er i overensstemmelse med varmforsyningslovens formålsbestemmelse om at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljømæssige anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsyningsafhængigheden af olie. Ved en samfundsøkonomisk analyse på grundlag af Energistyrelsens vejledning i samfundsøkonomiske analyser på energiområdet, indregnes såvel samfundsøkonomiske som miljømæssige forhold. Resultatet af den samfundsøkonomiske analyse, hvor projektforslaget sammenlignes med relevante alternativer, vil, som udgangspunkt vise, om projektforslaget er i overensstemmelse med formålsbestemmelsen. Kommunen kan alene godkende det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt.

Distributionsnet og transmissionsnet

Projekter for distributionsnet og transmissionsnet

§ 7. Projekter for naturgasdistributionsnet og fjernvarmedistributionsnet kan kun godkendes af kommunalbestyrelsen, hvis projektet ud fra en konkret vurdering er samfundsøkonomisk fordelagtigt, og hvis projektet ikke ændrer områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmforsyningen, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan, uanset stk. 1, dog godkende projekter, der er omfattet af stk. 1, og som ændrer områdeafgrænsningen, hvis samfundsøkonomiske hensyn taler imod at opretholde områdeafgrænsningen, og hvis områdeafgrænsningen kan ændres, uden at de berørte forsyningssekskabers økonomiske forhold forrykkes væsentlig, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan, uanset stk. 1 og 2, ikke godkende etablering af naturgasforsyning i eksisterende mindre bysamfund uden for kollektivt forsynede områder. Disse byer skal friholdes til biomassebaseret fjernvarme, kraft-varme eller tilsvarende miljøvenlig forsyning.

Investeringer i forsyningsnet, hvad enten det er fjernvarme- eller naturgasnet, er langsigtede og relativt dyre investeringer. Det bestemmes derfor i § 7, at investeringerne kun må foretages, hvis det ud fra en samfundsøkonomisk betragtning er fornuftigt.

Ved ”områdeafgrænsning” forstås afgrænsning mellem to eller flere forsyningsområder, der har forskellig kollektiv forsyningsform. Et forsyningsområde er karakteriseret ved, at det fysisk dækkes af net for kollektiv varmforsyning med undtagelse af transmissionsledninger, dvs. områder indenfor hvilke forbrugerne er tilsluttet eller kan nå blot ved etablering af stikledninger. Baggrunden for afgrænsningen er, at det er uøkonomisk at udlægge både naturgas- og kraftvarmeledninger i de samme områder (dobbeltforsyning). Det tilstræbes således, at der alene skal være ét kollektivt varmforsyningssystem indenfor et givet område.

Det fremgår af § 7, stk. 2, at kommunalbestyrelsens ændring af områdeafgrænsningen er betinget af, at ændringen kan ske uden at de berørte forsyningsselskabers økonomiske forhold forrykkes væsentlig. Et væsentligt hensyn i den sammenhæng er, at et forsyningsselskabs allerede foretagne investeringer ikke udhules som følge af ændringen af områdeafgrænsningen.

Dette hensyn gør sig gældende, hvis området ikke kun er udlagt til kollektiv forsyning, men hvor der også er gennemført et projektforslag, hvorefter der er trukket et distributionsnet i området, dvs. der allerede er foretaget investeringer.

Hvis ejeren af en ejendom ønsker at gøre brug af f.eks. fjernvarme og ikke individuel naturgas i et område, der er udlagt til naturgasforsyning i et godkendt projekt, skal der udarbejdes og godkendes et projektforslag efter bekendtgørelsen for ændring af områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmforsyningen, såfremt der er tale om en ændring af distributionsnettet. Der skal ikke udarbejdes et sådant projektforslag, såfremt områdeafgrænsningen ikke medfører en ændring af distributionsnettet. Dette er eksempelvis tilfældet, hvis forsyningen af den pågældende ejendom kan klares ved alene at trække en stikledning.

§ 8. Projekter for transmissionsnet kan godkendes af kommunalbestyrelsen uanset områdeafgrænsningen.

Projekter for transmissionsnet kan godkendes af kommunalbestyrelsen uanset områdeafgrænsningen, da områdeafgrænsningen ikke påvirkes af placeringen af transmissionsnet. Godkendelsen af et sådant projektforslag betyder ikke, at området langs denne transmissionsledning er kollektivt forsynet. Det skyldes, at formålet med ledningen ikke er at forsyne beboelserne langs denne ledning, men alene at forsyne de to produktionsværker. Ønsker eksempelvis et naturgas-selskab at forsyne en virksomhed på denne strækning, og kan virksomhedens anlæg tilsluttes direkte på transmissionsledningen, skal denne tilslutning særskilt godkendes.

F.eks. kan en transmissionsledning mellem to adskilte fjernvarmenet godkendes såfremt projektforslaget for transmissionsledningen udviser en god samfundsøkonomi i forhold til driften af de to fjernvarmenet hver for sig. Det skal bemærkes, at hvor der eksempelvis er tale om et fjernvarmenet forsynet med biomassevarme- eller kraftvarme og et fjernvarmenet forsynet med na-

turgasbaseret varme eller kraftvarme, må der i henhold til § 15 om brændselsvalg for varmeproduktionsanlæg ikke ske en udvidelse af produktionskapaciteten for biomassevarmen.

Fjernvarme- og kraftvarmeprojekter

Projekter for varme- og kraft-varme-produktionsanlæg

Produktionsform

§ 9. Kommunalbestyrelsen kan kun godkende projekter for produktionsanlæg med en varmekapacitet over 1 MW, hvis projekterne indrettes som kraft-varme-anlæg. Det er dog en forudsætning, at denne produktionsform er samfundsøkonomisk fordelagtig. Hvis et varmeproducerende anlæg er samfundsøkonomisk mere fordelagtigt, kan der etableres et varmeanlæg.

Stk. 2. Et projektforslag efter stk. 1 skal normalt dimensioneres til en dækningsgrad på 90 pct. af værkets samlede årlige varmeproduktion, medmindre andre dækningsgrader er samfundsøkonomisk mere fordelagtige.

Af varmforsyningslovens formålsbestemmelse fremgår, at kraftvarme skal fremmes. Kraftvarmeanlæg er imidlertid betydeligt dyrere at etablere end anlæg til ren varmeproduktion. For anlæg med en varmekapacitet på 1 MW eller derunder vil det normalt ikke være fornuftigt, at etablere anlægget som kraftvarmeanlæg. § 9 pålægger derfor ikke kommunalbestyrelsen kun at godkende kraftvarmløsningen for de små anlæg under 1 MW varmekapacitet. Hvis anlægget derimod har en varmekapacitet på over 1 MW, pålægges kommunalbestyrelsen kun at godkende projektforslaget, hvis det påtænkte anlæg er et kraftvarmeanlæg. Kravet om etablering af anlægget til kraftvarmeproduktion gælder dog kun, hvis projektforslaget udviser en god samfundsøkonomi. Hvis samfundsøkonomien ikke er god for kraftvarmeløsningen, kan anlægget etableres til ren varmeproduktion.

Det fremgår af stk. 2, at der er tale om krav til, hvordan projektforslaget skal dimensioneres, dvs. et etableringskrav. Der er ikke tale om et driftskrav, idet dette ville være i strid med markedsorienteringen af den decentrale kraft-varme. Hensigten med markedsorienteringen er, at driften af værkernes varmeproduktionsanlæg skal tilrettelægges og optimeres efter markedsprisen på el.

Som det fremgår ovenfor er 90 pct. kravet til kraftvarmeenheden og den heraf afledte 10 pct. grænse for kedelanlægget, alene dimensioneringskrav. Et kraftvarmeværk, der ved siden af kraftvarmeenheden har fået godkendt en kedel til varmeproduktion, kan frit øge produktionen på biomasseanlægget. Med ophævelse af samproduktionskravet i 2004 er der ikke krav om, at en vis andel af produktionen skal ske som kraftvarme. Der sondres i dette tilfælde ikke mellem, om kedlen er naturgas- eller biomassefyret.

Det er værkets samlede kraft-varme-dækning iberegnet de i projektforslaget omhandlede nye eller ændrede anlæg, der skal have en effekt, der kan dække mindst 90 pct. af værkets samlede årlige varmeproduktion. Der kan dog være tilfælde, hvor 90 pct. kravet ikke er samfundsøkonomisk fornuftigt. Hvis eksempelvis det pågældende fjernvarmenet forsynes af andre produktionsanlæg, som leverer grundlasten, kan en dækningsgrad på under 90 pct. være samfundsøkonomisk bedre. I sådanne tilfælde kan dækningsgrader, der er samfundsøkonomisk bedre end de 90 pct. godkendes af kommunen.

Såfremt en tilladelse er givet med vilkår, der svarer til de regler der gælder på tidspunktet for tilladelsen, bør kommunalbestyrelsen opdatere tilladelsen, således at tilladelsen til enhver tid afspejler de gældende regler.

§ 10. Kommunalbestyrelsen skal ved godkendelse af projekter for eksisterende biomassebaserede fjernvarmeanlæg stille krav om, at disse anlæg omstilles til biomassebaseret kraft-varme, såfremt omstillingen ud fra en teknisk og økonomisk vurdering vil være hensigtsmæssig, herunder at varmeprisen på biomasse-kraft-varme ikke adskiller sig væsentligt fra varmeprisen på den forsyning, som fjernvarmeværket har adgang til.

Ud over de samfundsøkonomiske beregninger, der generelt skal udarbejdes, skal der for projektforslaget gennemføres selskabsøkonomiske beregninger, der analyserer de økonomiske konsekvenser af projektforslagets gennemførelse for såvel anlæg som for forbrugere, der skal aftage varme fra anlægget. Disse selskabsøkonomiske beregninger bør i lighed med de samfundsøkonomiske analyser inkludere følsomhedsanalyser for de mest betydende faktorer.

Kravet om omstilling til kraftvarme stilles kun, hvis det ikke fører til væsentlig forhøjede varmepriser for forbrugerne. Væsentligt forhøjede varmepriser skal forstås på den måde, at hvis kommunalbestyrelsen ud fra en samlet vurdering af projektforslaget vurderer, at en gennemførelse af omstillingen til kraftvarme vil være til økonomisk ugunst for forbrugerne, kan kommunalbestyrelsen beslutte ikke at kræve omstillingen gennemført.

§ 11. Ved etablering af produktionsanlæg til et fjernvarmenet, der forsynes af centrale kraft-varme-anlæg, skal kommunalbestyrelsen ved godkendelse af projekter anvende kriterierne i stk. 2 for fastlæggelse af produktionsformen.

Stk. 2. Ved etablering af anlæg med en varmekapacitet over 1 MW til levering af varme til fjernvarmenet efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen kun godkende etablering af kraft-varmeanlæg, jf. dog § 12.

Som hovedregel skal anlæg, der forsyner et fjernvarmenet, som også forsynes af et centralt kraftvarmeanlæg, etableres som et kraftvarmeanlæg. Undtaget herfor er anlæg på 1 MW eller derunder. Spids- og reservelastanlæg er ligeledes undtaget fra kravet om kraftvarme, jf. § 12.

§ 12. Ved etablering af spids- og reservelastkapacitet til levering af varme til fjernvarmenet efter §§ 9-11 kan kommunalbestyrelsen dog godkende anlæg, der kun kan producere varme. For brændsler henvises til §§ 13 og 17.

Ved ”spidslastanlæg” forstås et kollektivt varmforsyningsanlæg, der er etableret til at kunne dække den del af varmeproduktionen, som ikke kan dækkes af grundlastanlægget, når grundlastanlægget producerer med maksimal kapacitet.

Ved ”reservelastanlæg” forstås et kollektivt varmforsyningsanlæg, der er etableret til at kunne dække den del af varmeproduktionen, som ikke kan dækkes af grundlastanlægget, fordi grundlastanlægget ikke er i drift, f.eks. ved havari eller vedligehold.

Grundlastslægget er hovedproduktionsanlægget, som er etableret til at kunne dække normalt mindst 90 pct. af den årlige produktion af varme.

Driften af de etablerede anlæg, fastlægges frit af værket på baggrund markedssituationen, bl.a. priser på brændsel, elprisen, etc.

Brændselsvalg

Brændsler Kollektive varmforsyningsanlæg

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan ikke godkende kul og produkter, der kan anvendes som fødevarer, herunder fiske- og rapsolie, overskudssmør, korn o. l., som brændsler til kollektive varmforsyningsanlæg.

En række produkter kan generelt ikke godkendes af kommunalbestyrelsen som brændsler til kollektive varmforsyningsanlæg. Det drejer sig om kul og produkter, der kan anvendes som fødevarer.

Da forbuddet mod anvendelsen af fødevarer oprindeligt blev formuleret i 1990'erne, var det primært rettet mod overskudssmør, fiskeolie og korn. Imidlertid findes der nu på markedet bio-olie produkter, typisk fremstillet af raps, hvor det ikke er lige så entydigt at afgøre, om der er tale om fødevarer. Desuden er der bio-olie produkter, som har et non-food certifikat. Disse produkter må ikke omsættes som fødevarer ifølge EU-regelsæt og forhandles med et non-food certifikat efter regler udstedt af Direktoratet for FødevarerErhverv.

For definitionen af, hvornår et produkt er en fødevarer, henvises til EU Forordning nr. 178/2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen mm., der indeholder følgende definition af fødevarer: ”alle stoffer eller produkter, som, uanset om de er uforarbejdede eller helt eller delvis forarbejdede, er bestemt til eller med rimelighed må antages at skulle indtages af mennesker.”

Det kan dog være vanskeligt for en kommune i en konkret sag at vurdere, om et givet produkt, som søges godkendt som brændsel, kan karakteriseres som en fødevarer. Derfor har Energistyrelsen rettet henvendelse til Fødevarerstyrelsen og fået tilsagn til, at kommunerne kan henvende sig til den lokale fødevareregion for at få en konkret vurdering af, om et givet produkt er en fødevarer.

Projekter der ikke anvender brændsler, f.eks. geotermi, varmepumper, solvarme, elpatroner (dyppekoger), overskudsvarme m.v., behandles ikke efter dette kapitel, men dog af resten af bestemmelserne, dvs. der skal laves et separat projektforslag, som følger resten af bestemmelserne i bekendtgørelsen.

Kraft-varme-anlæg

§ 14. Ved projekter for kraft-varme-anlæg kan kommunalbestyrelsen godkende brændslerne:

- 1) naturgas,*
- 2) biomasse,*
- 3) biogas, lossepladsgas og anden forgasset biomasse eller*
- 4) affald.*

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal indpasse biogas, lossepladsgas og anden forgasset biomasse til kraft-varme-produktion i den kommunale varmforsyning, såfremt der er lokalt ønske herom, og såfremt fjernvarmeværket kan erhverve gassen til priser, der ikke adskiller sig væsentligt fra prisen på den forsyning, som fjernvarmeværket ellers har adgang til.

Biogas og anden forgasset biomasse er prioriterede brændsler til kraftvarmeproduktion. Hvis der i lokalområdet er et ønske om at etablere et anlæg, der producerer biogas (biogasanlæg) eller kan forgasse anden biomasse (forgasningsanlæg), skal kommunalbestyrelsen derfor give plads til anvendelsen af disse brændsler i fjernvarmeforsyningen, selv om fjernvarmenettet allerede forsynes af et naturgasfyret kraftvarmeværk. Tilsvarende gælder, hvis et fjernvarmeselskab ønsker at modtage varme eller gas fra et allerede eksisterende biogas- eller forgasningsgas baseret kraftvarmeanlæg. En forudsætning herfor er dog, at anvendelsen af den producerede biogas eller forgasningsgas til kraftvarme-produktion ikke fører til forhøjede varmepriser for forbrugerne i forhold til anvendelsen af naturgas til kraftvarmeproduktionen.

Det betragtes som et lokalt ønske, hvis kommunalbestyrelsen ELLER forsyningsselskabet ELLER en borgergruppe ELLER en producent af biogas/lossepladsgas/potentielle brændselsproducenter ønsker det. Det skal dog stadig være samfundsøkonomisk fordelagtigt.

Varmeproduktionsanlæg

§ 15. Ved etablering af varmeproduktionsanlæg til levering af varme til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraft-varme-anlæg eller varmeanlæg, skal kommunalbestyrelsen ved godkendelse af projekter anvende kriterierne i stk. 2-4 for fastlæggelse af brændselsvalg.

Stk. 2. Ved etablering af varmeproduktionsanlæg efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen kun godkende brændslerne naturgas og mineralsk olie, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Ved etablering af varmeproduktionsanlæg efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen godkende biogas, lossepladsgas og anden forgasset biomasse forudsat, at brændslet anvendes på en kraft-varme-producerende produktionsenhed baseret på disse brændsler.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan ved etablering af udvidet varmeproduktionskapacitet, som er nødvendiggjort af et øget varmebehov, godkende anvendelse af CO₂-afgiftsfrit brændsel for anlæg, der alene er dimensioneret til at dække det øgede varmebehov, jf. dog § 13.

Paragraffen vedrører alene kommuners godkendelse af etablering af ren varmeproduktionsproduktionskapacitet, altså ikke kraftvarmekapacitet, som behandles i § 14. Ved varmeproduktionsanlæg forstås her anlæg – typisk kedler – som kun kan producere varme. Bestemmelsen sigter derfor ikke mod at begrænse etablering af kraftvarmeanlæg på biomasse.

Paragraffens sigte er at begrænse mulighederne for, at de naturgasfyrede kraftvarmeværker etablerer biomassefyrede kedler og dermed fortrænger naturgas, jf. den politiske aftale af 29. marts 2004.

En række forsyningsformer betragtes ikke som brændsler. Der er kun tale om brændsel, hvis et produkt, som resultat af en kemisk reaktion, frembringer energi. Det betyder at brændsler typisk kan være fossile som kul, olie og naturgas eller biomasseformer, som f.eks. flis.

Derimod er overskudsvarme, hvor der ikke bliver brugt ekstra brændsel til at producere overskudsvarmen, ikke er at betragte som brændsel. Dette gælder uanset, hvilket brændsler der er brugt til den oprindelige proces.

Tilsvarende anvendes der ikke brændsel til at producere solvarme og geotermi. Eldrevne varmepumper og elpatroner (dyppekoger) betragtes ligeledes ikke som brændsel.

Det betyder, at der godt kan godkendes projektforslag for varmepumper, solvarme, geotermi og overskudsvarme baseret på biomasse i områder, som allerede forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraft-varme-anlæg. Der skal dog stadig udformes projekter for indpasningen af disse i varmeplanlægningen.

I stk. 1 afgrænses hvilke anlæg der er omfattet af bestemmelsen. Afgrænsningen går på fjernvarmenettene og ikke på de enkelte værker/anlæg. Det betyder, at der ikke kan godkendes kedler på biomasse, som sender varme ud på et net, der også modtager varme fra et naturgasfyret kraftvarmeanlæg. Hvis der i forvejen findes en godkendt biomassekedel, må den, som tidligere nævnt, gerne producere mere varme, men der må ikke etableres nye biomassekedler.

Såfremt der alene er tilknyttet et naturgasfyret spids- og reservelastanlæg til nettet betyder det ikke, at nettet er naturgasfyret, hvis resten af anlæggene der er tilknyttet nettet, er biomassebaserede. Tilkoblingen af et naturgasfyret spids- og reservelastanlæg til et net medfører ikke i sig selv, at nettet bliver naturgasforsynet.

Grunden til at fjernvarmenettene anvendes om afgrænsning er, at spids- og reservelastkedler ikke altid fysisk står lige ved siden af kraftvarmeanlægget. Nogle steder står kedlen 'i den anden ende af byen', men den fungerer i praksis som reservekapacitet for kraftvarmeanlægget.

Når det af stk. 1 fremgår, at bestemmelsen også gælder for net, der forsynes af et naturgas baseret varmeanlæg, skyldes det, at der har været eksempler på at kraftvarmeanlægget er taget ud af drift som følge af havari. Dermed er det pågældende net holdt op med at være forsynet fra et kraftvarmeanlæg. Det skal altså ikke være muligt at omgå reglerne ved at lade kraftvarmeanlægget 'dø' og så bagefter etablere en biomasse kedel.

I stk. 3 gives der mulighed for, at kraftvarmeværker, der i forvejen anvender gasformige biomassebaserede brændsler som biogas, lossepladsgas og anden forgasset biomasse, kan etablere et kedelanlæg, der anvender disse brændsler. Baggrunden herfor er, at anlægget skal have mulighed for at anvende brændslet f.eks. i tilfælde af havari eller vedligeholdelse af kraftvarmeanlægget.

I henhold til stk. 4 åbnes der mulighed for, at der kan bruges biomasse, hvis et nyt anlæg etableres som følge af et udvidet varmebehov – og i givet fald kun til dækning af det udvidede varmebehov. Årsagen hertil er, at der i den situation ikke er tale om at fortrænge naturgas.

Bestemmelsen sikrer, at et nyt anlæg på biomasse kun forsyner det udvidede behov – derved er det ikke tilladt at installere en større kedel 'nu man er i gang', som efterfølgende kan overtage noget af den hidtidige produktion.

Ved et udvidet varmebehov forstås et efterfølgende planlagt varmebehov. Det betyder, at det nye anlæg skal dimensioneres til at dække en udbygning af forsyningen i fremtiden. Der kan være god fornuft i, at et anlæg kan dække et par etaper i en fremtidig udbygning. Men det er ikke i overensstemmelse med reglerne at etablere et nyt biomasseanlæg fordi varmebehovet de seneste X år er udvidet. Dette varmebehov har det jo faktisk været muligt at dække med den eksisterende kapacitet, så en sådan betragtning kan ikke anvendes som grundlag for en biomasse kedel.

§ 16. Ved projekter for varmeproduktionsanlæg til levering af varme til et fjernvarmenet, der ikke forsynes med naturgasbaseret kraft-varme eller varme, kan kommunalbestyrelsen kun godkende brændslerne

1) biomasse,

2) biogas, lossepladsgas og anden forgasset biomasse eller

3) affald.

§ 17. Ved etablering af spids- og reservelastkapacitet til levering af varme til fjernvarmenet efter § 16 kan kommunalbestyrelsen tillige godkende brændslerne mineralsk olie og naturgas.

Stk. 2. Ved etablering af spids- og reservelastkapacitet til et fjernvarmenet, der forsynes af centrale kraft-varme-anlæg, kan kommunalbestyrelsen godkende alle brændsler, jf. dog § 13.

Som det fremgår af § 17, stk. 2, er brændselsvalget for spids- og reservelastanlæg i de centrale områder frit. Dog kan produkter, der kan anvendes som fødevarer, ikke bruges som brændsler til kollektive varmforsyningsanlæg.

Brændselsvalget i de centrale kraftvarmeverker er ikke reguleret af varmforsyningsloven, idet de overstiger 25 MW, jf. varmforsyningslovens § 2 m.v., og reguleres i elforsyningslovgivningen.

Med bestemmelsen om det frie brændselsvalg er der ikke tale om en indholdsmæssig ændring men alene en præcisering af gældende ret.

Blokvarmecentraler

Projekter for blokvarmecentraler

Definitionen af blokvarmecentraler er nærmere uddybet under § 2. Blokvarmecentraler over 0,25 MW inden for kollektivt forsynede områder, skal tilsluttes det kollektive net. Påbuddet vil i dette tilfælde også omfatte aftagepligt.

Ved etablering af blokvarmecentraler eller ved væsentlige ændringer, jf. § 3, eksempelvis udskiftning af en kedel i eksisterende blokvarmecentraler, skal der udarbejdes et projektforslag efter bekendtgørelsens bestemmelser herom. Sådanne blokvarmecentraler, der ligger i eller i nærheden af et område udlagt til kollektiv varmforsyning, skal forsynes fra det kollektive varmforsyningsanlæg, dvs. med fjernvarme eller naturgas, jf. bekendtgørelsens §§ 18, stk. 1 og 19, stk. 1. Det forudsættes, at en blokvarmecentral, der f.eks. ligger i et fjernvarmeområde, skal forsynes herfra, medmindre samfundsøkonomiske hensyn taler imod dette.

Blokvarmecentraler, der ikke kan tilsluttes eksisterende kraftvarmforsyning, men som ligger i naturgasforsynede områder, kan udarbejde projekt for etablering af egen kraftvarmeproduktion.

Hvis blokvarmecentralen har en kapacitet på over 3 MW, skal der udarbejdes projekt for etablering af egen kraftvarmeproduktion.

Uden for de kollektivt forsynede områder skal blokvarmecentraler, som er større end 1 MW, så vidt muligt anvende miljørigtige biobrændsler (halm, træflis, biogas og lignende).

§ 18. For blokvarmecentraler beliggende i eller i nærheden af fjernvarmeforsynede områder kan kommunalbestyrelsen kun godkende projekter, hvis blokvarmecentralen forsynes med fjernvarme, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Biomassebaserede blokvarmecentraler, der er etableret eller godkendt senest den 14. juni 1990, kan uanset stk. 1 fortsætte med biomasseanvendelsen på det pågældende anlæg.

Stk. 3. Ved afgørelsen af, om blokvarmecentralen er beliggende i nærheden af et fjernvarmeforsynede område, skal kommunalbestyrelsen vurdere, om samfundsøkonomiske hensyn efter en konkret vurdering taler for at udvide forsyningsområdet.

§ 19. For blokvarmecentraler beliggende i eller i nærheden af naturgasforsynede områder kan kommunalbestyrelsen kun godkende projekter, hvis blokvarmecentralen forsynes med naturgas.

Stk. 2. Biomassebaserede blokvarmecentraler, der er etableret eller godkendt senest den 14. juni 1990, kan uanset stk. 1 fortsætte med biomasseanvendelsen på det pågældende anlæg.

Stk. 3. Ved afgørelsen af, om blokvarmecentralen er beliggende i nærheden af et naturgasforsynede område, skal kommunalbestyrelsen vurdere, om samfundsøkonomiske hensyn efter en konkret vurdering taler for at udvide forsyningsområdet.

Stk. 4. For projektforslag efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen for blokvarmecentraler over 3 MW varme, der er forsynet med naturgas, kun godkende projekter, hvis blokvarmecentralen etableres som kraft-varme-producerende anlæg, det er dog en forudsætning, at denne produktionsform er samfundsøkonomisk fordelagtig. Hvis et varmeproducerende anlæg er samfundsøkonomisk mere fordelagtigt, kan der etableres et varmeanlæg. Ved udvidelse af varmebehov på eller under 3 MW varme kan kommunalbestyrelsen godkende projekter, hvor denne udvidelse dækkes af ren varmeproduktion.

Med "forsynes fra" forstås i §§ 18, stk. 1 og 19, stk. 1 "pligt til at aftage fra", dvs., at blokvarmecentralen er forpligtet til at aftage fjernvarmen eller naturgassen. Blokvarmecentralen kan således ikke vælge at supplere eller erstatte med andet brændsel, f.eks. biobrændsel.

Det er i § 19, stk. 4, i lighed med i § 9, stk. 1, præciseret, at hvis ikke det er samfundsøkonomisk fordelagtigt at etablere en blokvarmecentral som kraft-varme-producerende anlæg, vil blokvarmecentralen kunne etableres som et varmeanlæg.

Ved udvidelse af varmebehov på eller under 3 MW varme kan kommunalbestyrelsen godkende projekter, hvor denne udvidelse dækkes af ren varmeproduktion

§ 20. For projektforslag vedrørende blokvarmecentraler beliggende uden for kollektivt forsynede områder kan kommunalbestyrelsen godkende alle typer brændsler, jf. dog § 13.

Stk. 2. Ved etablering af blokvarmecentraler med en varmekapacitet på mere end 1 MW kan kommunalbestyrelsen pålægge blokvarmecentralen som led i projektbehandlingen at belyse mulighederne for anvendelse af biobrændsel.

§ 20 regulerer de blokvarmecentraler, der ikke ligger i eller i nærheden af områder med kollektiv forsyning. Sådanne blokvarmecentrale har i princippet frit brændselsvalg, bortset fra de brændsler, der generelt ikke kan godkendes, jf. § 13.

For større blokvarmecentraler med en varmekapacitet over 1MW kan anvendelsen af biomasse ofte være en såvel miljømæssig, brugerøkonomisk som samfundsøkonomisk god løsning. Derfor kan kommunalbestyrelsen pålægge kommunen, at inkludere muligheden for at anvende biomasse

som brændsel i projektforslaget. Dette er ikke krav til kommunalbestyrelsen, men en mulighed, som kommunalbestyrelsen selv beslutter, om de vil udnytte.

Kapitel 4: Projektforslag for kollektive varmforsyningsanlæg

Kapitel 4

Projektforslag for kollektive varmforsyningsanlæg

Formålet med kommunalbestyrelsens behandling af varmforsyningsprojekter er dobbelt. Formålet er dels en planmæssig vurdering og stillingtagen, som skal sikre de overordnede og lokale planlægningsmæssige hensyn (jf. fastlagte rammer), godkendte projekter, lokalplaner mv. Dels er formålet en projektmæssig vurdering, som skal sikre anlæggenes tekniske forsvarlighed og de bruger-mæssige hensyn.

De varmforsyningsprojekter, som skal behandles, kan indholdsmæssigt være af meget varierende karakter, både i størrelse, i forhold til allerede fastlagte rammer for projektet og i forhold til rækkevidden af konsekvenser ved projektets gennemførelse. Reglerne for projektbehandling rummer derfor mulighed for variation i kommunalbestyrelsens administrative behandling af det enkelte projekt. En forsyningsudvidelse hvor der ikke findes konkurrenter på varmemarkedet kan gennemføres proceduremæssigt simpelt, mens f.eks. et tværkommunalt projekt med mange interesserede parter kræver en grundig myndighedsbehandling.

Projektansøgningen udarbejdes normalt af det eller de relevante forsynings-selskab(er).

§ 21. Ansøgning om godkendelse af et anlægsprojekt (projektforslag) skal være skriftlig og ledsaget af følgende oplysninger i det omfang, som er nødvendigt for kommunalbestyrelsens bedømmelse af projektet:

- 1) den eller de ansvarlige for projektet,*
- 2) forholdet til varmeplanlægningen, herunder forsyningsforhold og varmekilder, jf. § 4, samt til kommune- og lokalplaner,*
- 3) forholdet til anden lovgivning, herunder til lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning,*
- 4) fastlæggelse af forsyningsområder, varmebehov samt fastlæggelse af hvilke tekniske anlæg, herunder ledningsnet, der påtænkes etableret samt anlæggets kapacitet, forsynings-sikkerhed og andre driftsforhold samt for affaldsforbrændingsanlæg forholdet mellem forbrændingskapaciteten og affaldsgrundlaget, jf. miljøbeskyttelseslovens § 50 b og regler udstedt i medfør af denne bestemmelse,*
- 5) tidsplan for etableringen,*
- 6) arealafståelser, servitutpålæg og evt. aftaler med grundejere mv., der er nødvendige for anlæggets gennemførelse,*
- 7) redegørelse for projektansøgers forhandlinger med, herunder evt. udtalelser fra berørte forsynings-selskaber, virksomheder m.fl.,*
- 8) økonomiske konsekvenser for brugerne,*
- 9) energi- og miljømæssige vurderinger samt samfunds- og selskabsøkonomiske vurderinger, og*
- 10) samfundsøkonomisk analyse af relevante scenarier. For projektforslag, der vedrører etablering eller udvidelse af et kollektivt forsyningsnet, anses individuel forsyning for et relevant scenarium.*

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan på grundlag af projektforslagenes forskellige karakter og baggrund bestemme, at oplysninger om et eller flere af de i stk. 1, nr. 1-9 og nr. 10, 1. pkt.,

nævnte forhold ikke skal foreligge, såfremt oplysningerne skønnes at være af uvæsentlig karakter for projektforslaget, ligesom kommunalbestyrelsen kan kræve yderligere oplysninger.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan træffe bestemmelse om en faseopdeling af projektbehandlingen, således at der kan foretages en mere overordnet behandling før den tekniske behandling. En sådan fremgangsmåde kan f.eks. anvendes i forbindelse med projekter, der berører flere kommuner.

1) den eller de ansvarlige for projektet

Den ansvarlige for projektet vil typisk være projektansøger og bygherre. Forsyningsselskaber, kommunen eller tredjepart kan indgå som bygherre. Hvis der er flere involverede parter gøres der rede for bygherreorganisation, herunder evt. hvilke dele af projektet, der forudsættes tilvejebragt af respektive bygherrer.

2) forholdet til varmeplanlægningen, herunder forsyningsforhold og varmekilder, jf. § 4, samt til kommune- og lokalplaner

Beskrivelsen af forholdet til varmeplanlægningen omfatter forholdet til den hidtidige varmeplanlægning, herunder eventuelle væsentlige afvigelser i forhold til den hidtidige kommunale varmeplan og godkendte projekter.

Endvidere gøres rede for eventuelle tilknyttede projekter og sammenhængen til disse projekter. Det kan være ringforbindelser, udvidelse af forsyningsområdet, som tænkes gennemført på et senere tidspunkt, muligheder for indpasning af andre forsyningsmuligheder, f.eks. overskudsvarme mv.

De kommune- og lokalplanmæssige forhold beskrives. Projektforslaget kan enten være inden for eksisterende lokalplanmæssige rammer, eller der er evt. udarbejdet et nyt eller ændret lokalplanforslag, der er til samtidig eller efterfølgende behandling i kommunen.

3) forholdet til anden lovgivning, herunder lov om elforsyning

Projektforslaget bør i videst muligt omfang angive, hvilke tilladelser der er nødvendige for, at projektet kan gennemføres.

Alle kraftvarmeværker er omfattet af regler i elforsyningsloven, og i projektforslaget redegøres der for den myndighedsmæssige behandling efter elforsyningsloven

Opførelse af nye kraftvarmeanlæg eller væsentlig ændring i bestående anlæg på eller over 25 MW elkapacitet. skal godkendes af Energistyrelsen, jf. § 5 i lov om elforsyning. Hvis bygherren ikke har bevilling efter elforsyningslovens § 3, skal en sådan også indhentes.

Projektforslaget er endvidere undergivet en række bindinger i den fysiske planlægning. Det skal undersøges hvilke region-, kommune- og lokalplanmæssige bestemmelser, der gælder, og vurderes, om der kræves behandling af projektet efter lov om planlægning.

Herudover kan det være nødvendigt at indhente tilladelser efter skovloven, naturfredningsloven, landbrugsloven mv. omkring ledningslokalisering og -udformning samt placering af regulatorstationer mv.

Visse projekter for varmforsyning skal miljøgodkendes. I projektansøgningen redegøres der for de eventuelle krav til miljøgodkendelse og tidsplan herfor.

Endelig skal der for anlæg opnås byggetilladelse og evt. tilladelse efter arbejdsmiljølovgivningen.

Det skal fremgå af projektforslaget, om forholdet til anden lovgivning er afklaret.

4) fastlæggelse af forsyningsområder, samt fastlæggelse af hvilke tekniske anlæg, herunder ledningsnet, der påtænkes etableret samt anlæggets kapacitet og forsyningsikkerhed

Projektforslaget skal fastlægge, hvilke tekniske anlæg, der skal etableres. Det drejer sig om produktionsanlæg, ledningsanlæg med tilhørende tekniske anlæg samt den nøjagtige afgrænsning af forsyningsområder/brugere. Anlæg og forsyningsområder angives på kortgrundlag med tilhørende teknisk beskrivelse.

Forsyningsområder/brugere angives ved matrikelfortegnelse/adresselister. Storforbrugere m.v. angives særskilt. Oplysningerne skal kunne danne grundlag for godkendelsesmyndighedens vurdering af den nøjagtige områdeafgrænsning samt produktionsanlæggets, ledningsnettets og de tilhørende tekniske anlægs nøjere placering, som bl.a. er nødvendig som baggrund for en eventuel beslutning om ekspropriation.

Der skal oplyses om produktionsanlæggets og ledningsnettets kapacitet og belastningsforhold i relation til de pågældende forsyningsområders/brugeres maksimumforbrug samt eventuelle senere udvidelsesmuligheder i overensstemmelse med gældende forudsætninger for dimensionering mv.

Angår projektet et kraftvarmeanlæg, skal der gøres rede for forholdet mellem el- og varmekapacitet, og valget af dette forhold skal begrundes. Der redegøres for brændselsvalg. Hvis projektet forudsætter anvendelse af flere typer brændsler, anføres den forventede brændselsfordeling.

Der redegøres endvidere for, hvordan projektet indpasses i det samlede anlæg, hvis dette ikke i sin helhed udgøres af projektet. Herunder redegøres for forholdet til samlet kapacitet, forsyningsikkerhed samt spids- og reservelastforhold, herunder brændselsanvendelse i forskellige lastperioder.

Der skal desuden redegøres for de forudsætninger, der er lagt til grund ved beregning af ledningskapacitet, ligesom det skal fremgå, hvor stor kapacitet, der afsættes til forsyning af de forskellige brugerkategorier. Endelig skal forslaget indeholde tekniske specifikationer for dimensionering, materialevalg, konstruktionsprincipper og eventuel tilslutning til andre anlæg. Disse specifikationer kan eventuelt være henvisninger til generelle principper, der anvendes ved projekteringen.

Projektforslaget skal redegøre for forsyningsikkerhed, herunder overvågningsforanstaltninger og serviceorganisationer mv. Udvidelsesmulighederne kan enten bestå af kapacitetsreserve i nettet eller ændringer i de tekniske anlæg (etablering af ringforbindelse samt udskiftning af ledninger, dublering mv.). Endvidere skal redegøres for planlagte udvidelser og for efterfølgende udarbejdelse af supplerende projekter.

Ansøgninger om godkendelse af projektforslag for affaldsforbrændingsanlæg skal være ledsaget

af oplysninger om forholdet mellem forbrændingskapacitet og affaldsgrundlaget. I øvrigt indgår affaldsmængderne i såvel de selskabsøkonomiske som de samfundsøkonomiske beregninger, som skal indeholdes i projektforslaget.

For projektforslag for affaldsforbrændingsanlæg, henvises til miljøbeskyttelseslovens § 50 b. Efter § 50 b i miljøbeskyttelsesloven må kommunalbestyrelsen kun godkende nye affaldsforbrændingsanlæg eller udvidelse af eksisterende affaldsforbrændingsanlæg efter varmforsyningsloven eller efter regler udstedt i henhold til varmforsyningsloven, hvis miljøministeren har godkendt, at det fornødne affaldsgrundlag er til stede i området, hvorfra anlægget forventes at modtage affald.

5) tidsplan for etableringen

Projektforslaget skal så detaljeret som muligt redegøre for etableringsplanen. Der kan være tale om etapeopdelte projekter f.eks. renoveringsprojekter.

6) arealafståelse, servitutpålæg og eventuelle aftaler med grundejere mv., der er nødvendige for anlæggets gennemførelse

Projektforslaget skal redegøre for hvilke ejendomme, der berøres af forslagets ledninger, måler- og regulatorstationer mv. Forslagets konsekvenser for den enkelte matrikel skal (af hensyn til eventuel ekspropriationsbeslutning) ligeledes fremgå f.eks. i kortangivelser, oplysninger om servitutens karakter, opgørelse over det areal, som skal afstås mv.

For vejarealer, kommunale ejendomme, ledningsrettigheder mv. kan forslaget henvide til generelle aftaler eller til efterfølgende detailfastlæggelse.

7) redegørelse for projektansøgers forhandlinger med, herunder evt. udtalelser fra, berørte forsyningselskaber, virksomheder m.fl.

Der redegøres for resultatet af forhandlinger med berørte parter. Er projektforslaget udarbejdet i samarbejde med en koordinationsgruppe bestående af de berørte parter, redegøres kortfattet for forløbet af koordinationsgruppens arbejde.

8) økonomiske konsekvenser for brugerne,

Der skal i projektforslaget redegøres for de brugerøkonomiske forhold i form af f.eks.: takstruktur, typiske omstillingsudgifter vedrørende brugerinstallationer, evt. introduktionsrabatter, VVS tilbud mv. Redegørelsen kan have form af en kalkule for typiske brugeres udgifter til installation og drift ved den foreslåede omlægning sammenlignet med en fortsættelse af den nuværende forsyning (en reference). Tilslutningstakten for de enkelte kategorier af brugere skal oplyses.

Til opnåelse af en bestemt tilslutningstakt kan forslaget forudsætte anvendelse af lovens styringsmidler for tilslutning. Hvis det er tilfældet, skal der udarbejdes et særskilt tilslutningsprojekt, som behandles parallelt med anlægsprojektet.

I tilslutningsprojektet redegøres der bl.a. udførligt for de energimæssige og økonomiske konsekvenser af tilslutningen.

9) energi- og miljømæssige vurderinger samt samfunds- og selskabsøkonomiske vurderinger,

Projektforslaget skal redegøre for energimæssige forhold, herunder mængde og type af anvendte brændsler samt el- og varmeproduktion. De energimæssige konsekvenser ved gennemførelse af projektet i forhold til alternative muligheder og den nuværende forsyning belyses.

Hvis projektet omhandler et kraftvarmeværk, skal der redegøres for driftsstrategi, evt. brug af varmeakkumulator, forventede antal driftstimer, benyttelsestid og dækningsgrad i forhold til det samlede fjernvarmemarked.

Endvidere skal de samfundsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser ved gennemførelse af projektet set i forhold til alternative muligheder, herunder en referencesituation, belyses.

En samfundsøkonomisk beregning skal gennemføres for at sikre, at det for samfundet mest fordelagtige projekt gennemføres. Der skal derfor som udgangspunkt foretages en sammenligning mellem forskellige mulige løsninger og gennemføres en samfundsøkonomisk beregning som kan vise hvilket projektforslag der er det mest fordelagtige. Beregningerne skal udarbejdes på grundlag af Energistyrelsens vejledning i samfundsøkonomiske analyser på energiområdet med de dertil hørende senest opdaterede forudsætninger for samfundsøkonomiske analyser på energiområdet. I denne sammenhæng skal det blot præciseres at en samfundsøkonomisk og en selskabsøkonomisk beregning er to forskellige beregninger.

I de samfundsøkonomiske beregninger foretages en opstilling af tidsfølger af investeringer samt udgifter og indtægter. Udgifter til brændsel er typisk en afgørende faktor og salg af f.eks. el fra et kraftvarmeværk en anden vigtig faktor. Energistyrelsen offentliggør hvilke forudsætninger der skal ligge til grund for beregningerne herunder udviklingen i brændselspriser. Samtidig er der sat 'kr. og øre' på en række miljøeffekter som f.eks. CO₂ og NO_x. Det betyder at projekterne belastes med en omkostning svarende til den udledning som projektet giver anledning til. Med andre ord, er miljøeffekten af projektforslaget indregnet i den samfundsøkonomiske beregning.

Den senest opdaterede vejledning i samfundsøkonomiske beregninger på energiområdet med de dertil hørende senest opdaterede forudsætninger for samfundsøkonomiske analyser på energiområdet kan findes på Energistyrelsens hjemmeside: www.ens.dk.

10) samfundsøkonomisk analyse af relevante scenarier. For projektforslag, der vedrører etablering eller udvidelse af et kollektivt forsyningsnet, anses individuel forsyning for et relevant scenarium.

Den samfundsøkonomiske analyse skal omfatte de scenarier, der er relevante for projektet. Særligt gælder, at når der er tale om udvidelse af forsyningsnettet, skal det vurderes, om denne udvidelse samfundsøkonomisk er fordelagtig i forhold til individuel forsyning. Ved den individuelle forsyning er det ikke tilstrækkeligt kun at tage udgangspunkt i oliefyring. En række ejendomme vil vælge at forsynes med varme fra f.eks. varmepumper, biobrændselsanlæg, solvarmeanlæg mv., som samfundsøkonomisk ofte er bedre løsninger end individuel olieopvarmning. Endvidere må det forventes, at en del ejendomme vil blive opført som lavenergihuse og dermed ikke kan kræves tilsluttet forsyningsnettet.

Projektforslag kan have vidt forskellig karakter, lige fra mindre ændringer af små anlæg til nyetablering af store komplicerede anlæg. Det fremgår af § 21 stk. 2, at kommunalbestyrelsen vurderer, om der er behov for alle de ovenstående oplysninger, eller om et eller flere af ovenstående punkter ikke er nødvendige for at vurdere projektforslaget.

For projektforslag, der vedrører etablering eller udvidelse af et kollektivt forsyningsnet skal projektforslaget dog altid indeholde en samfundsøkonomisk beregning af individuel forsyning.

Kommunen kan som led i projektbehandlingen gennemgå projektforslaget administrativt, og på grundlag heraf kræve yderligere oplysninger, evt. anbefale ændringer eller tilføjelser i forslaget.

Kommunalbestyrelsen kan, jf. § 21 stk. 3 bestemme, at et projekt skal behandles i flere faser. Hvis et projektforslag f.eks. drejer sig om store, eventuelt tværkommunale projekter, er det vigtigt at få afklaret overordnede spørgsmål om brændselsvalg, områdefægrænsning, dimensioneringsgrundlag mv. Hermed kan det undgås, at der bruges ressourcer på en detaljeret projektudformning, som eventuelt ikke kan godkendes, fordi projektet ikke lever op til givne forudsætninger.

Kapitel 5: Godkendelse af projektforslag

Kapitel 5 Godkendelse af projektforslag

§ 22. Kommunalbestyrelsen drager omsorg for, at projektbehandlingen koordineres med den fysiske planlægning, region-, kommune- og lokalplanlægningen, og at godkendte projekter indgår ved revision af kommuneplaner og udarbejdelse af lokalplaner i det omfang, dette er påkrævet. Kommunalbestyrelsen drager omsorg for, at projektbehandlingen for anlægsprojekter, der vedrører affaldsforbrændingsanlæg, koordineres med miljøbeskyttelsesloven, herunder at affaldsgrundlaget forelægges til godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 50 b.

Koordinering med den fysiske planlægning

Koordineringen mellem varmforsyningsprojekter og den fysiske planlægning sker på den ene side ved koordineringen mellem kommuneplanlægningen og varmeplanlægningen, og på den anden side i forbindelse med behandlingen af det enkelte projektforslag.

Dette foregår ved, at kommunen sikrer sig, at et givet varmforsyningsprojekt er i overensstemmelse med kommune- og lokalplanmæssige rammer. Er dette ikke tilfældet, skal der muligvis udarbejdes en ny lokalplan eller ændres i en eksisterende lokalplan.

Kommunen skal sørge for, at de varmforsyningsprojekter, der godkendes, indføres i kommune- og lokalplaner i fornødent omfang.

Ved udarbejdelsen af kommuneplaner skal kommunerne også være opmærksomme på, om der skal udarbejdes varmforsyningsprojekter. Eventuelle bestemmelser i kommuneplaner om nye varmforsyningsprojekter, som ikke allerede er fastlagt efter varmforsyningsloven, skal så vidt muligt søges vurderet og afklaret efter varmforsyningsloven, sideløbende med den kommuneplanmæssige behandling.

Behandlingen af projektforslag for affaldsforbrændingsanlæg er nærmere beskrevet under § 21, stk. 1, nr. 4. Der henvises hertil.

§ 23. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt underrette berørte forsyningsselskaber, kommuner og regionplanmyndigheder? hvem er det? samt grundejere, der skal afgive areal eller pålægges servitut, om projektforslaget med henblik på, at eventuelle bemærkninger til projektforslaget kan fremsendes til kommunalbestyrelsen inden for 4 uger. Ved ændringer i områdefælgningen i forhold til det hidtidige plangrundlag, skal de berørte forsyningsselskaber mv. inddrages. Kommunalbestyrelsen kan tilsvarende underrette andre, f.eks. virksomheder og told- og skatteforvaltningen.

Hvis kommunalbestyrelsen, efter modtagelse af en projektansøgning og gennemgang af projektet, beslutter at fortsætte myndighedsbehandlingen, sendes projektforslaget eller uddrag heraf til høring hos berørte parter. Alle projekter, der ønskes godkendt, skal sendes i høring. Kompetencen til at foretage høringen kan af kommunalbestyrelsen delegeres til det relevante udvalg i

kommunen, som regel teknisk udvalg, men ikke til den kommunale forvaltning, selvom denne står for det praktiske arbejde i forbindelse med høringen.

De berørte parter er de klageberettigede. Endvidere kan virksomheder have interesse i et projekt, hvis det f.eks. indebærer nye muligheder for virksomhedens energiaftag og -levering. Energistyrelsen skal ikke have tilsendt projektansøgningen i forbindelse med høringen af de berørte parter. De berørte parter i forskellige projektyper kan f.eks. være følgende:

1. Omstilling til/fra naturgasbaseret kraftvarme:

- kommunen,
- fjernvarmeværket,
- det lokale elselskab
- det regionale naturgasselskab/distributionsselskab
- eventuelle andre brændselsleverandører.

2. Omstilling til fjernvarme på biobrændsler:

- kommunen, fjernvarmeværket,
- brændselsleverandørerne (f.eks. den lokale halmleverandør),
- eventuelt det regionale naturgasselskab/distributionsselskab

3. Omstilling til kraftvarme på biobrændsler:

- Som 2, samt det lokale elselskab.

4. Omstilling af affaldsforbrændingsanlæg til affaldskraftvarme:

- Interessentgruppe afhænger af projektypen, det kan være f.eks.:
- kommunen eller flere interessentkommuner affaldsselskabet,
- fjernvarmeværket,
- det lokale elselskab,
- det regionale naturgasselskab/distributionsselskab, hvis naturgas kombineres med affald.

Høring af de berørte forsyningsselskaber gennemføres bl.a. for at sikre en hensigtsmæssig afgrænsning af de enkelte selskabers forsyningsområder.

Typiske afklaringer, som forsyningsselskaberne kan have interesse i, er f.eks. fordelingen af lokale energiressourcer, økonomiske og organisatoriske forhold samt områdeafgrænsning.

Høring af grundejere, der skal afgive areal eller have pålagt servitut, sker med henblik på fastlæggelse af anlæggets endelige udformning og placering.

Høring af parterne fratager dem ikke den klageadgang, de har efter loven, når der foreligger et godkendt projekt.

Som godkendende myndighed er kommunalbestyrelsen ansvarlig for, at høringsproceduren gennemføres. Det praktiske arbejde i forbindelse hermed kan dog efter aftale eventuelt udføres af det pågældende forsyningsselskab.

Høringen skal være skriftlig og indeholde en så fyldestgørende beskrivelse af projektet, at de pågældende kan kommentere det. Projektforslaget kan eventuelt vedlægges.

Omfanget af orienteringen vil i øvrigt være afhængig af projektets karakter: Gælder projektet et nyt eller eksisterende anlæg, indebærer det anvendelse af påbud, tilslutningspligt mv.

Som hovedregel skal der orienteres om:

- formålet med projektet,
- de varmeplanlægningsmæssige forudsætninger,
- økonomiske konsekvenser for forbrugerne,
- retsvirkninger for forbrugerne ved forslag, der indebærer anvendelse af tilslutningspligt,
- høringsperiodens længde (4 uger),
- ved beslutning om tilslutningspligt oplysning om dispensationsmuligheder og
- oplysning om, hvor yderligere information kan fås, herunder hvor projektforslaget er fremlagt.
- Projektet bør i sin helhed være offentligt fremlagt på rådhus og lignende.
- Høringsfristen er 4 uger.

Med *told- og skatteforvaltningen* refereres der til SKAT. Det anbefales, at der ved udarbejdelse af fjernvarmeprojekter i god tid rettes henvendelse til SKAT for at få afklaret eventuelle tvivls-spørgsmål om skatte- og afgiftsmæssige forhold.

§ 24. Forinden kommunalbestyrelsen kan meddele godkendelse, skal kommunalbestyrelsen foretage en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet. Vurderingen skal ske på baggrund af planlægningen efter kapitel 2, de i kapitel 3 fastsatte forudsætninger og de i 21, stk. 1, nr. 10, nævnte samfundsøkonomiske analyser samt de efter § 23 modtagne bemærkninger. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen påse, at projektet er i overensstemmelse med varmforsyningsloven, herunder formålsbestemmelsen, samt at projektet ud fra en konkret vurdering er det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt.

Stk. 2. Forudsætter projektet anvendelse af de i lovens § 6, stk. 3, og § 7 nævnte regler, skal kommunalbestyrelsen vurdere reglernes anvendelse i forhold til projektets økonomi og opfyldelsen af energipolitiske målsætninger mv.

Projektgodkendelsen skal ske på baggrund af energimæssige, samfundsøkonomiske og miljømæssige analyser af projektet. I de samfundsøkonomiske beregninger efter Energistyrelsens gældende vejledning i samfundsøkonomiske analyser på energiområdet er de mest betydende energimæssige og miljømæssige fordele/ulemper indregnet. Det betyder, at resultatet af den samfundsøkonomiske analyse omfatter en samlet vurdering af energimæssige, samfundsøkonomiske og miljømæssige forhold.

Kommunalbestyrelsen kan ikke godkende et projektforslag, der udviser en dårligere samfundsøkonomi end ét eller flere af de relevante scenarier, der indgår i den samfundsøkonomiske analyse.

Såfremt kommunalbestyrelsen udsteder pålæg til et kollektivt varmforsyningsanlæg efter de i lovens § 6 stk. 3 eller § 7 nævnte regler, kræves det, at de økonomiske konsekvenser for anlæg og evt. brugere af anlægget vurderes.

§ 25. Godkendelse omfatter de for projektforslaget relevante punkter

- 1) anlægget, herunder dets kapacitet, placering og produktionsform,*
- 2) forsyningsform,*
- 3) energiform,*

- 4) forsyningsområder,
  - 5) tidsfølge for anlæggets etablering og
  - 6) grundlag for beslutning om anvendelse af de i lovens § 6, stk. 3, §§ 7 og 11-13 nævnte regler.
- Stk. 2. Til en godkendelse kan der knyttes vilkår vedrørende anlæggets etablering og drift, f.eks. om
- 1) tidsfrist for påbegyndelse af anlægsarbejder og tidsbegrænsning af godkendelsen,
  - 2) forelæggelse inden for fastsatte frister af aftaler med anlægget om energileverancer og om salg af de i anlægget producerede ydelser (varme, el),
  - 3) opnåelse af et nærmere afgrænset varmegrundlag og
  - 4) lavtemperaturdrift.

Projektgodkendelsen udgør rammer for forsyningssselskabernes projektgennemførelse.

Eksempler på øvrige vilkår kan være tilsyn i anlægsfase, tilsyn i vedligeholdelses- og driftsfase, anlæggets udformning med hensyn til forsynings sikkerhed og udvidelsesmuligheder, herunder forberedelse for eventuel anden brændselsanvendelse.

§ 26. Der skal gives underretning om godkendelsen til projektansøger og til de berørte forsyningsvirksomheder og kommuner samt grundejere, der skal afgive areal eller pålægges servitut, med oplysning om klageadgang og klagefrist.

Godkendelsen skal meddeles skriftligt til projektansøger og alle øvrige klageberettigede parter. Meddelelsen om godkendelse skal omfatte en klagevejledning.

§ 27. Energistyrelsen kan i særlige tilfælde bestemme, at afgørelse om projektgodkendelse træffes af styrelsen i stedet for af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Energistyrelsens afgørelse i henhold til stk. 1 og afgørelse om godkendelse af et projekt for et kollektivt varmforsyningsanlæg truffet efter stk. 1 kan inden for 4 uger påklages til Energitklagenævnet

Energistyrelsen kan i særlige tilfælde bestemme, at afgørelse om projektgodkendelse træffes af styrelsen i stedet for af kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at de centrale myndigheder ved særligt afgørende projekter kommer til at indgå direkte i den konkrete varmforsyningsplanlægning. Det er meningen, at reglen kun skal anvendes i sjældne undtagelsestilfælde, f.eks. i forbindelse med større tværkommunale projekter. Hensigten er således, at Energistyrelsen – i tilfælde af flerkommunale projekter – f.eks. kunne få problemer med at finde den rette kompetencefordeling mellem kommunerne, kan overtage sagen og dermed løse disse kompetencekonflikter.

Kommunalbestyrelsen kan dog ikke anvende bestemmelsen til at slippe for at træffe nødvendige, men upopulære, beslutninger, som falder inden for kommunens almindelige myndighedsopgaver på varmforsyningsområdet.

Kapitel 6: Dispensation

Kapitel 6 Dispensation

§ 28. Energistyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra reglerne i bekendtgørelsen, eksempelvis ved udviklings- eller demonstrationsprojekter.

Energistyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra reglerne i projektbekendtgørelsen, eksempelvis ved udviklings- eller demonstrationsprojekter, jf. § 28. En dispensation kræver en ansøgning fra den kommune, som skal godkende projektet for det kollektive varmforsyningsanlæg.

Ved godkendelsen skal kommunalbestyrelsen bl.a. sørge for at projektet i overensstemmelse med varmforsyningslovens formålsparagraf, og at projektet ud fra en konkret vurdering er det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt, jf. § 6 i bekendtgørelsen.

Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand (samt at formindske energiforsyningsafhængighed af olie). Den samfundsøkonomiske vurdering af et konkret projekt inkluderer ikke den mulige fremtidige værdi af forsknings- og udviklingsarbejde eller værdien af at demonstrere teknologier. Et udviklings- eller demonstrationsprojekt som i sig selv er dyrere end en traditionel løsning kan lede til, at den danske varmforsyning som helhed i fremtiden kan blive mere samfundsøkonomisk og miljøvenlig. Dermed vil en eventuel dispensation fra eksempelvis § 6 i bekendtgørelsen ikke stride mod lovens formålsparagraf.

Der kan være flere årsager til en dispensationsansøgning, herunder:

- Et ønske om at demonstrere og/eller udvikle nye løsninger til varmforsyning.
- Et ønske om at opnå/opretholde en ”grøn” profil.
- Et ønske om fleksibilitet i varmforsyningen (mht. brændsler og teknologi)

Kommunen skal med sin ansøgning om dispensation bl.a. indsende en udførlig beskrivelse af projektets udviklings- og demonstrationsværdi, herunder hvad der opnås ved projektets gennemførelse, formidlingen af projektets resultater, organiseringen af projektet, samt evt. medfinansiering fra demonstrationsprogrammer el.lign.

Opførelse af anlæg af en type som ikke findes i nærheden kan tjene til inspiration for andre, og dermed sikre en større udbredelse af afprøvede teknologier/koncepter. Ved demonstrationsprojekter er det derfor væsentligt, at anlægget er ”tilgængeligt” for fremvisning, og at resultater formidles til en bredere kreds. Energistyrelsen vil derfor stille vilkår om, at projektets resultater formidles samt at væsentlige dele af anlægget vil være tilgængelig for fremvisning

Det skal bemærkes, at en dispensation fra Energistyrelsen ikke betyder, at styrelsen hermed har taget stilling til om projektet kan godkendes i henhold til anden lovgivning. Endvidere har Energistyrelsen ikke taget stilling til eventuelle klager fra berørte parter.

Som eksempler på projektforslag, hvortil Energistyrelsen har givet dispensation efter § 28, fordi der vurderedes at være tale om ”udviklings- eller demonstrationsprojekter” kan nævnes følgende:

1. Fjernvarmeforsyning af et nyt boligområde. Kommunen ønskede at godkende en løsning der bl.a. inkluderede solvarme på trods af, at løsningen ikke havde den bedste samfundsøkonomi af de betragtede alternativer. En del af fjernvarmen til det nye boligområde kom fra et solfangeranlæg. Dette medførte samfundsøkonomiske meromkostninger i forhold til en fjernvarmeforsyning uden solvarme. Energistyrelsen vurderede på det foreliggende grundlag, at der var tale om et projekt med en væsentlig demonstrationsværdi og gav derfor kommunalbestyrelsen dispensation fra § 6 i bekendtgørelsen i den videre behandling af sagen.

2. Et kraftvarmeverks demonstration af tilsatsfyring med høj biomasseandel, som lå inden for de prioriterede indsatsområder i energipolitikken. Anlægget kunne udnytte biomasseandele på og til ca. 60 pct. som tilsatsfyring sammen med kul. I andre danske kraftvarmeanlæg med tilsatsfyring af halm, var andelen af halm typisk kun i størrelsen 10-15 pct. Kraftvarmeverket demonstrerede således, hvordan biomasseandelen i kraftvarmeanlæg kunne øges ud over de 10-15 pct. Kraftvarmeverkets demonstration lå inden for de prioriterede indsatsområder i energipolitikken, som netop ønskede at fremme en øget biomasse-anvendelse til kraftvarmeproduktion.

Kapitel 7: Klage m.v.

Kapitel 7 Klage m.v.

§ 29. Kommunalbestyrelsens afgørelse om godkendelse af et projekt for et kollektivt varmforsyningsanlæg kan påklages til Energiklagenævnet.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den klageberettigede. Klage indgives til kommunalbestyrelsen, der snarest sender klagen til Energiklagenævnet, ledsaget af en udtalelse og det materiale, som har ligget til grund for kommunalbestyrelsens afgørelse. Kommunalbestyrelsen skal straks give projektansøger underretning, såfremt godkendelsen er påklaget.

Kredsen af klageberettigede er:

- projektansøger
- berørte forsyningsselskaber og kommuner
- grundejere, der skal afgive areal eller have pålagt servitut og
- grundejere, der pålægges tilslutningspligt og/eller bidragspligt til anlægget.

Klager har som hovedregel ikke opsættende virkning, men projektansøgers eventuelle påbegyndelse af anlægsarbejder sker på egen risiko under verserende sager.

Dog kan klagemyndigheden beslutte, at en klage skal have opsættende virkning, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Projektet kan i dette tilfælde først påbegyndes, når der er truffet afgørelse i sagen.

Energiklagenævnet skal meddele, om en klage skal have opsættende virkning. Dette vil typisk gælde for ledningsoverførsler over mark eller lignende.

Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den klageberettigede. Klage indgives til kommunalbestyrelsen, der snarest sender klagen til Energiklagenævnet ledsaget af en udtalelse og det materiale, som har ligget til grund for kommunalbestyrelsens afgørelse. Kommunalbestyrelsen skal straks give projektansøger underretning, såfremt godkendelsen er påklaget.

Inden for klagefristen på 4 uger samt efter at en evt. klage er indgivet, vil påbegyndelse af projektet være på projektansøgerens eget ansvar.

Af praktiske hensyn skal klager over kommunalbestyrelsens afgørelser indgives til kommunen. Kommunen skal derefter straks videregive klagen til Energiklagenævnet ledsaget af en udtalelse samt sagens øvrige materiale.

Kapitel 8: Straf

Kapitel 8 Straf

§ 31. Med bøde straffes den, der

- 1) undlader at indhente godkendelse efter § 3,*
- 2) overtræder § 3 eller*
- 3) tilsidesætter en godkendelse, herunder vilkår, fastsat i en godkendelse.*

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 9: Ikrafttrædelses- og ophævelsesbestemmelser

Kapitel 9 Ikrafttrædelses- og ophævelsesbestemmelser

§ 32. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. Følgende regler ophæves:

- 1) bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg,*
- 2) Energiministeriets forudsætningsskrivelse af den 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker m.v.,*
- 3) Miljø- og Energiministeriets forudsætningsskrivelse af den 1. juli 1997 om mulighed for anvendelse af biomasse i naturgasområderne og*
- 4) Energiministeriets forudsætningsskrivelse af den 13. september 1990 om forudsætninger for omlægning af eksisterende blokvarmecentraler og etablering af nye blokvarmecentraler over 0,25 MW.*

Stk. 3. Regionale varmforsyningsplaner og regionale delplaner ophæves for så vidt angår de forhold, der omfattes af denne bekendtgørelse.

Energistyrelsen, den 13. december 2005

Ib Larsen

/Ulf Tvenstrup

Bilag 1

Godkendelsespligtige projekter for kollektive varmforsyningsanlæg efter varmforsyningslovens kapitel 2

1) Produktions- og behandlingsanlæg

- 1.1) Opførelse, udvidelse og nedlæggelse af produktions- og behandlingsanlæg for bygas, LPG (flaskegas), biogas, lossepladsgas, geotermisk energi m.v.*
- 1.2) Opførelse, udvidelse og nedlæggelse af fjernvarmeværker, herunder forbrændingsanlæg for affald, træ, halm m.v.*
- 1.3) Opførelse, udvidelse og nedlæggelse af blokvarmecentraler med en varmekapacitet på mere end 0,25 MW.*
- 1.4) Opførelse, udvidelse og nedlæggelse af kraft-varme-anlæg/centraler med en effekt op til 25 MW.*
- 1.5) Ændring af energiform på godkendelsespligtige kollektive varmforsyningsanlæg, jf. 1.1-1.4.*

2) Transmissions- og fordelingsledninger

- 2.1) Etablering eller bortfald af anvendelsen af transmissions- og fordelingsledninger med tilhørende tekniske anlæg (pumper, stationer, varmeveksler m.v.) for fjernvarme, naturgas eller andre brændbare gasarter (bygas, biogas, lossepladsgas m.v.).*
- 2.2) Forstærkning af transmissionsledninger/fordelingsledninger for fjernvarme, naturgas m.v., som øger kapaciteten.*

3) Distributionsnet og forsyningsområder

- 3.1) Etablering, udvidelse, indskrænkning eller bortfald af distributionsnet eller forsyningsområder.*